

ת"ד 4563/11/12 - מדינת ישראל נגד איוב אבו סהיבן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 4563-11-12 מדינת ישראל נ' אבו סהיבן
בפני כב' השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות תנועה נגב

המאשימה

נגד

איוב אבו סהיבן ע"י ב"כ עו"ד אלקרינאוי עלי

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם הובא לדין בגין עבירות של גרימת נזק לרכוש או אדם, בניגוד לסעיף 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"); אי ציות לאור אדום ברמזור, בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות; אי מתן זכות קדימה, בניגוד לתקנה 64 (ה) לתקנות בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"); נהיגה בקלות ראש, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודה בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודה.

מטעם התביעה העיד: רס"ב אפטבי אייל - בוחן באת"ן נגב (ע.ת/1); הגב' מוניקה אלטרס - נהגת הרכב המעורב (ע.ת/2); הגב' רויטל חזות - נוסעת ברכב המעורב (ע.ת/3); מטעם ההגנה העידו: הנאשם לעצמו (ע.ה/1); הגב' נוהא אבו סהיבן - אשת הנאשם (ע.ה/2); מר אבי מעוז - מומחה מטעם ההגנה (ע.ה/3).

בעובדות כתב האישום המתוקן טוענת המדינה כי ביום 31/07/12 בשעה 13:50 לערך נהג הנאשם מכיוון רחוב בן גוריון לכיוון הצומת המרומזרת ברחוב השלום בבאר שבע. אותה שעה נהגה מוניקה אלטרס במכונית, אשר עמדה **בעצירה מוחלטת** בצומת בכיוון הנגדי לנאשם בנתיב השמאלי. הנאשם הגיע לצומת וחצה את קו העצירה תוך שהוא ממשיך בנסיעה ונכנס לצומת מבלי לציית לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, סטה מנתיב נסיעתו והתנגש חזיתית ברכב המעורב אשר עמד בכיוון הנגדי כאשר בכיוונו דולק רמזור אדום.

אין מחלוקת כי כתוצאה מהתנגשות נחבלו הנוסעות ברכב המעורב ופונו לטיפול בבית החולים, נשארו להשגחה מספר שעות ואילו הנאשם ואשתו ניגשו עצמאית לקופת חולים כללית.

אין מחלוקת כי נגרם בתאונה נזק לרכבים המעורבים.

עמוד 1

בתשובתו לכתב האישום הודה הנאשם בנהיגה ופגיעות הרפואיות אך כפר באחריות לתאונה.

סקירת פרשת התביעה:

עדות של ע.ת.1:

בוחן התנועה אשר חקר את התאונה. הוגשו מטעמו דו"ח בוחן (ת/1), דו"ח נזק (ת/2), סקיצה מזירת התאונה (ת/3), תרשים פאזת רמזורים (ת/4), מזכר זכ"ד איתור אוטובוס (ת/5), הודעת נהג תחת אזהרה (ת/6), לוח תצלומים הכולל 21 צילומי צבע (ת/7).

מסקנות דו"ח בוחן התנועה קובעות (ביחס לנאשם המכונה בדוח - "פרטית א"):

"פרטית א שנסע ברחוב בן גוריון בב"ש בצומת עם רחוב השלום סטה מנתיב נסיעתו לנתיב הנגדי ופגע חזיתית בפרטית ב שעמד בצומת ממולו בנתיב לפנייה שמאלה.....הגורם לתאונה אי ציות לרמזור אדום מצד נהג פרטית א" (ת/1 עמוד 3).

ע.ת. 1 אישר כי אין חילוקי דעות בנוגע לעובדה שאוטובוס חסם את דרכו של הנאשם.

העד אישר כי בדק את גרסת הנאשם אודות האוטובוס שחסם את דרכו ואף צירף זכ"ד לתיק לפיו בדק הנושא עם החברות: מטרודן, מטרופולין ואגד. לאחר בדיקה התברר כי אין אינדיקציה לאוטובוס של אותן חברות אשר אמור היה לעבור בזירת התאונה בשעת התרחשותה.

עוד הוסיף העד לעניין האוטובוס: **"אני מסכים שלפי עדויות המעורבים אכן היה אוטובוס. לא פסלתי זאת בשום שלב. אני מסכים שהוא לא אותר אך לפי העדויות היה שם דבר כזה, אך אין צבע, סוג ודגם" (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 8 שורות 7-10).**

העד שלל את טענת הנאשם לפיה, הרמזור הבהב. לפי עדות העד, אין במקום גלאי של רמזור והרמזור עובר באופן ישיר מירוק לצהוב.

לשאלה אשר נשאל העד: האם שאל את המעורבים האם הבחינו כי האוטובוס היה במצב עצירה טרם כניסתו לצומת? לכך השיב העד: **"שאלתי את הנהגת תתארי לי מה קרה בצומת, והיא השיבה שהאוטובוס נכנס לצומת והוא התחיל בנסיעה כלומר הוא התחיל ממצב עמידה. אני מפנה לשורות 30-31" (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 9 שורות 6-9).**

בעניין הרמזורים - נשאל העד האם בדק את הרמזורים וכמה זמן לוקח לרמזור להתחלף גם לכיוון הנהגת המעורבת?

לכך השיב: **"לא בדקתי, אני לא אמור לעשות את זה. אם להגנה יש טענה כלשהי חובה על ההגנה להביא את (תוכנית - השלמה שלי א.א) הרמזורים ולשאול אותי את השאלות"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 9 שורות 10-12).

לשאלה - אני אומר לך שהנהגת המעורבת והנוסעת טוענות שהנאשם היה כבר בתוך הצומת כאשר הבחינו בו לראשונה? לכך השיב העד: **"אני שולל את טענתך הן אומרות המפורש שהבחינה ברכב שמגיע מהנתיב האמצעי מולה, דהיינו מהנתיב השמאלי לנסיעה ישר כלומר שהוא הגיע מתוך הנתיב"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 9 שורות 21-25).

העד אישר כי לא מיקם את האוטובוס בסקיצה לאור היעדרו מזירת התאונה.

העד אישר כי לא שאל את המעורבות אם היו רכבים נוספים מכיוון הגעת האוטובוס.

העד ציין כי מסקנותיו התבססו על פאזת הרמזורים, על העדויות ועל חקירת הצומת.

עדויות של ע.ת.2:

הוגשו מטעמה מסמכים רפואיים (ת/8).

העדה תיארה את התרחשות התאונה כדלקמן: **".....אני נהגתי ברכב, נסענו מכיוון מגה לכיוון האוניברסיטה ובצומת עמדתי שם והתכוונתי לפנות שמאלה לכיוון רחוב השלום. אני עצרתי, עמדתי היה לי רמזור אדום, חייתי בסבלנות ואז אני רואה זה עניין של שבריר שניה, אני רואה את הרכב הוא היה באמצע, אני רואה בכביש שמוביל תנועה לכיווני אני רואה שלושה רכבים, רכב בכל צד והרכב האמצעי מתקרב לכיוון הצומת, הוא היה בנסיעה. משמאלי ראיתי אוטובוס שהתחיל בנסיעה הרכב זה שנסע בעצם ממולי ניסה להתחמק מהאוטובוס והגיע אלי"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 10 שורות 18-25).

העדה מסרה כי בעקבות התאונה סבלה מפגיעות גוף בעיקר ברגליים, גפיים.

באשר לתנועת הרכבים מכיוון נסיעת הנאשם - **מסרה העדה כי הנאשם היה בנתיב האמצעי ורכב אחד היה משמאלו ורכב נוסף היה מימינו. רכבים אלה עמדו ורק הנאשם נסע.**

לשאלה - כשאת אומרת המשיך בנסיעה למה כוונתך? השיבה העדה: **"הכוונה שהוא המשיך בנסיעה רציפה לתוך הצומת"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 11 שורות 19-20).

בחקירה הנגדית הופנתה העדה לשורה 26 בעדותה במשטרה ונשאלה - מה היה מימינו ומשמאלו של הנאשם שורה של רכבים שעמדו או רכב אחד מכל צד כפי שאת אומרת היום? לכך השיבה: **"אני לא אמרתי רכב אחד היום. הוא היה**

באמצע רכב אחד מימינו אחד משמאלו ומאחורי שני אלה שעמדו יתכן והיו עוד רכבים (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 11 שורות 24-27).

לשאלה - בפעם הראשונה שאת ראית את הרכב הוא כבר היה מולך? השיבה העדה: **"לא, אני ראיתי את כל הדרך שלו. איך שהוא התחמק מהאוטובוס מאבד שליטה עולה קצת על אי התנועה ונכנס בי"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 12 שורות 21-24).

העדה אישרה שעד לרגע בו הנאשם פגע בה היא ראתה את כל ההתרחשות בצומת וכיצד מגיע הנאשם למצב של פגיעה ברכבה.

העדה אישרה כי היא לא ראתה את האוטובוס בעצירה.

העדה אישרה כי למעט הרמזור **שלה** לא הבחינה ברמזורים אחרים.

עדוּתָהּ של ע.ת/3: הוגשה הודעת העדה במשטרה נ/3.

בבית המשפט תיארה העדה את התרחשות התאונה כדלקמן: **"...עמדנו בנתיב הקיצוני השמאלי, עמדנו בכביש בצומת שבעצמם בנתיב השמאלי בפניה שמאלה לכיוון רדיו דרום. יש לציין הרמזור היה אדום וכל הרכבים היו בעצירה מוחלטת. אני הסתכלתי באותו זמן על משהו וכשהרמתי את הראש שלי ראיתי רכב אחד שדוהר נוסע מהכיוון הנגדי לנו ראיתי שהוא מנסה להתחמק היה אוטובוס שהגיע משמאל לנו הוא ניסה כנראה להתחמק מהאוטובוס ואז הוא עלה על אי התנועה שממש היה סמוך אלינו והתנגש בנו חזיתית"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 14 שורות 5-10).

בהודעתה במשטרה מסרה העדה כי היא הסתכלה קדימה וראתה רכב שמגיע מנתיב נגדי ממול, כאשר משמאל כל הרכבים עמדו ורק הוא היה בנסיעה (נ/3 שורות 4-5).

עוד מסרה העדה במשטרה כי הרכבים שהיו מימין לרכבם היו בעמידה מוחלטת (נ/3 שורות 14-17).

כשנשאלה במשטרה - מה היה מצב הרכבים בצומת? השיבה: **"היה רכב אחד שעמד בנתיב והיה רכב שעמד בנתיב השמאלי ביותר לפנייה שמאלה לכיוון הוט"** (נ/3 שורות 20-21).

לשאלה - מה היה מצב הרכבים בכיוון נסיעת הנאשם? השיבה העדה: **"כולם עמדו בעצירה מוחלטת לא היה רכב אחד שנסע. הוא היה היחיד שנסע"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 14 שורות 13-14).

לשאלה - האם הנאשם המשיך בנסיעה רציפה? השיבה העד: **"הוא נסע כשהוא ראה כנראה את האוטובוס הוא ניסה להתחמק, הוא עשה סללום כזה ונכנס בנו"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 14 שורות 16-17).

לטענת העדה, מאז התאונה היא סובלת מסיוטים וכאבי גב.

בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי דעתה הוסחה בכך שהסתכלה על משהו וכאשר הרימה את הראש הבחינה באוטובוס וברכבו של הנאשם מבצע סללום ונכנס בהם.

לשאלה - אז בשניה הזאת שסיבת את הראש איפה היה רכב הנאשם בתוך הצומת? השיבה העדה: **"הוא כבר התחיל בנסיעה לתוך הצומת"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 15 שורות 23-24).

העדה מסרה כי לא הבינה איך כל הרכבים עוצרים ופתאום רכב דוהר לכיוונם.

מכיוון נסיעת האוטובוס, מסרה העדה כי אינה זוכרת אם היו רכבים נוספים שנסעו באותו הכיוון.

לשאלה - כמה רכבים עמדו מכיוון הנאשם? השיבה העדה: **"הרבה. הכביש היה מלא רכבים מצד ימין שלו, מצד שמאל שלו וזה מה שהפתיע אותי. אני רואה שמלא רכבים שבאים לנסוע ובן אדם אחד יוצא"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 16 שורות 1-3).

לשאלה - האם הסתכלת לכיוון הרכבים האלה לפני התאונה או אחריה? השיבה העדה: **"כשהרמתי את ראשי זה היה הרבה לפני התאונה בוא נגיד דקה וחצי כשהרמתי את הראש ראיתי אותו כבר יצא מהצומת, ראיתי את התאונה היה לי אפילו זמן להעביר סרטים בראש. ראיתי את ההכנה את הלפני"** (פרוטוקול מיום 06/01/14 עמוד 16 שורות 4-8).

העדה הדגישה בגרסתה שממול היו רכבים שעמדו.

סקירת פרשת ההגנה:

עדות הנאשם:

הנאשם אישר נכונות הודעתו בחקירה במשטרה (ת/6).

הנאשם מסר גרסה בבית המשפט לפיה, כשהגיע לצומת היה הראשון ולא היו רכבים לא מימינו ולא משמאלו.

לטענתו, הוא היה ראשון ויכול להיות שהיו רכבים מאחוריו.

עוד טען הנאשם, כי האוטובוס שנכנס אתו ביחד לצומת היה של חברת מטרופולין.

הנאשם דבק בגרסתו הן במשטרה והן בבית המשפט, לפיה, נכנס לצומת כאשר ברמזור היה **ירוק מהבהב** ואילו האוטובוס נכנס ברמזור אדום וחסם דרכו, כך שנאלץ לסטות שמאלה.

כשעומת עם טענת התובע לפיה, רצה להספיק את הרמזור ולכן חצה באדום, השיב הנאשם: **"הרמזור התחיל להבהב לפני שחציתי את מעבר החציה. אני לא משתולל בכביש. אני יכולתי לעבור. נכנס אוטובוס ואחרי זה הוא ברח ואפילו לא הזעיק עזרה ראשונה"** (פרוטוקול מיום 25/02/14 עמוד 20 שורות 20-23).

לשאלה - כשנכנסת לצומת נכנסת בנסיעה רצופה או שעצרת ואז התחלת לנסוע? השיב הנאשם: **"הייתי בנסיעה רצופה בערך 40-50 קמ"ש. אני הייתי יכול לעבור אבל פתאום יצא האוטובוס"** (פרוטוקול מיום 25/02/14 עמוד 20 שורות 24-26).

עדוּתָה של ע.ה/2:

העדה סיפרה גרסתה לתאונה כדלהלן: **"היינו בדרך בערך 15 מטר היה רמזור ירוק אחרי הצומת הבהב ירוק ברמזור ונכנסנו לצומת בא אוטובוס בצבע כסף ומהצד הימני ורכב שלנו נכנס ברכב בצד השמאלי"** (פרוטוקול מיום 25/02/14 עמוד 21 שורות 22-25).

העדה חזרה על גרסתה במשטרה לפיה, הרמזור היה ירוק מהבהב.

ע.ה/3: מומחה מטעם ההגנה.

הוגשה מטעמו חוות דעת נ/1.

לטענת המומחה, קיבל מעיריית באר שבע תוכנית רמזורים של הצומת, המצורפת לחוות הדעת.

המדובר בצומת ללא גלאי תנועה, כאשר לטענתו קיים מצב של ירוק מהבהב כפי שטען הנאשם.

לשיטת מומחה ההגנה, מצב הפאזות בצומת וחישובים שונים שערך ביחס לתנועת הנאשם לכיוון הצומת מראים כי כניסת הנאשם לצומת הייתה בחסות האור הירוק המהבהב כפי שהעיד הנאשם.

דין ומסקנות:

אין מחלוקת בפרשה זו כי עת נכנס הנאשם לצומת, אוטובוס אשר נכנס אף הוא לצומת מימין לכיוון נסיעתו, גרם לו לסטות מנתיב נסיעתו וכתוצאה מכך התרחשה התנגשות הנאשם ברכב המעורב.

נקודת המחלוקת בתיק זה היא השאלה - האם חצה הנאשם את הצומת בחסות רמזור אדום או שחצה הנאשם את הצומת בחסות רמזור ירוק מהבהב, כפי שטען.

בהתאם לסקירת הראיות אשר הובאו לעיל, מול עמדת הנאשם ואשתו ניצבות עדויות הנהגת המעורבת ונוסעת ברכבה.

אתייחס ראשית לעדויות של ע.ת 2 וע.ת 3:

המדובר בעדות לגביהן לא מצאתי כל סתירה מהותית בדברים אשר מסרו בבית המשפט.

ע.ת 2 לא ניסתה "להפליל" הנאשם ולא טענה כי ראתה אותו חוצה באור אדום.

עדה זו תיארה כמיטב יכולתה את שראו עיניה, וברור כי אין לה כל הבנה ב"פאזות" רמזורים או במהלך מופע האורות בצומת.

ע.ת 2 תארה בצורה אמינה לחלוטין בעיני את מהלך התאונה עוד לפני שחצה הנאשם בנסיעה רציפה את קו הצומת.

המדובר בתיאור חד וברור, ללא כל היסוס וללא כל סימן ולו קל של אי אמירת אמת.

עדה זו מתארת את הנאשם נכנס בנסיעה רציפה לצומת כאשר משני צדדיו רכבים עומדים.

ע.ת 3 ראתה את התאונה מהרגע בו הנאשם כבר היה בתנועה לתוך הצומת (לאחר שהרימה ראשה ברגע זה). גם עדה זו מתארת מצב בו לצדי הנאשם עמדו רכבים שלא נעו שעה שרק הנאשם היה בתנועה לתוך הצומת.

המדובר במצב המתיישב עם מופע ארוך של אור אדום שכן מופע ירוק מהבהב יגיע בהכרח לאחר ירוק רציף וכהכנה לאדום.

המצאות רכבים עומדים בנתיבים שמימין ומשמאל לנאשם מחזקים מאד את הגרסה כי המופע ברמזור בכיוון הנאשם היה אדום ולא ירוק מהבהב כפי שטען הנאשם.

גרסה זו של ע.ת 2 נמסרה הן בחקירה במשטרה והן בבית המשפט.

שתי עדות התביעה חזרו והדגישו בעדותן כי רכבו של הנאשם היה **היחיד** אשר נסע, בעוד שאר הרכבים עצרו עצירה

מוחלטת.

מנגד עומדת גרסתו של הנאשם, לפיה, היה הראשון בצומת ולא היו רכבים לא מימינו ולא משמאלו. כאשר עומת עם גרסת עדות התביעה לפיה, עמדו רכבים מימינו ומשמאלו - השיב כי יתכן שהגיעו רכבים אחרי התאונה.

כשנשאל הנאשם - איך תוך כדי נסיעה רצופה ואחרי קרות התאונה, הבחין שהגיעו רכבים נוספים? נתן הנאשם תשובה שאינה נותנת מענה לשאלה.

הנאשם הודה כי נכנס לצומת כאשר היה בנסיעה רצופה ובכך חיזק את דבריה של ע.ת/2 אשר מסרה כי הנאשם הגיע לצומת בנסיעה רצופה.

באשר לטענת הנאשם לפיה, חצה את הצומת כאשר הרמזור היה ירוק מהבהב. ציינה אשתו של הנאשם במשטרה שצבע הרמזור היה "ירוק מהבהב אולי ככה", שנשאלה בבית המשפט מה זה "אולי ככה"? השיבה - סתם אמרתי את זה.

ע.ת/1 ציין בעדותו כי הרמזור הירוק אינו מהבהב במקום ואף חזר על תשובתו בבית המשפט, מנגד עולה כי מבדיקה שערך המומחה מטעם ההגנה נמצא שהמופע הירוק מכיוון נסיעת הנאשם- מהבהב שלושה היבובים לפני שמגיע המופע הצהוב, קרי המופע הירוק מהבהב שלוש שניות. לציין כי המומחה מטעם ההגנה צירף לחוות דעתו תוכנית רמזורים של הצומת, מטעם עיריית באר שבע - לצורך הוכחת גרסתו.

מוכן אני לקבל את טענת מומחה ההגנה כי מופע מהבהב של ירוק אפשרי בצומת זו.

יחד עם זאת, טענה זו של ההגנה אינה מסייעת בדבר להגנה, ואסביר דברי:

ככל שקיים מופע מהבהב ירוק בכיוון הנאשם, הרי שלמצב זה קדם ירוק מלא ורציף מכיוונו.

ככל שזה היה המצב, ולפי "פאזת הרמזורים" אשר הוגשה, צריך היה להיות לתנועה שמימין לע.ת. 2 + 3 אור ירוק מקביל לנסיעה ישר. במצב זה רכבים שמימין לעדות התביעה היו אמורים לנסוע ולא לעמוד !!!

(מופע הרמזור לנסיעה ישר של הנאשם מקביל למופע הרמזור לנסיעה ישר בנתיב הצמוד לעדות התביעה 2 + 3).

מופע זה לו התרחש, לחלוטין אינו מתיישב עם עדויות עדות התביעה לפיהן עמדו הן ללא כל תנועה במופע אדום של הרמזור שלהן ולצידן עמדו כלי רכב (מימין) ממתינים אף הם באור אדום:

ע.ת. 2 בעמוד 11 שורה 17 - "מימיני היה עוד רכב שגם עצר".

עמוד 8

ע.ת 3 בעמוד 16 שורות 8, 9 - "ש- גם מצד ימין שלך עמדו רכבים?" ת - נכון. אלה רכבים שרצו לנסוע ישר"

ודוק - עדות אלה ככל הנראה לא הבינו כלל את משמעות תיאור הרכבים שמימין להן. עדות אלה בהכרח לא מכירות את פאזת הצומת ולא מבינות כי משמעות הרכבים העומדים מימין להן היא כי גם בכיוון נסיעת הנאשם דולק בהכרח אור אדום.

בהחלט יתכן מצב של אור אדום בכיוון הפנייה שמאלה יחד עם ירוק לנאשם לפי מופע הרמזור, אך אור אדום לתנועה שמאלה + לתנועה ישר מכיוון נסיעת עדות תביעה 2+3 , מחייב מופע ירוק רק מכיוון הגעת האוטובוס לצומות.

קבלת העדות התמימה בעיני של עדות התביעה ביחס למצב הרכבים שמימין להן, עדויות שעלו בתשובה לחקירה נגדית של הסנגור ולא עדויות יזומות מתוך כוונת הפללה, הן הן אשר משכנעות מעבר לכל ספק סביר כי עת נכנס הנאשם לצומת, היה זה כאשר בכיוון נסיעתו דלק אור אדום מלא.

בנוגע להתנהלות החקירה, אין ספק כי הבוחן היה אמור לבדוק ביסודיות את הרמזורים והאם האורות הירוקים מהבהבים טרם המעבר למופע אחר. המדובר במחדל חקירתי. אך נוכח העדויות החזקות שהציגה המדינה עם ע.ת 2 וע.ת 3 על רקע הפאזה **שהגישה ההגנה**, מתקיימת תמונת מצב ברורה לחלוטין גם ללא בדיקת בוחן המשטרה.

לנוכח האמור לעיל, לא נותר לי אלא לקבוע כי גרסת התביעה הוכחה כדבעי, באמצעות עדות התביעה אשר העידו באופן בהיר, ואמין לחלוטין בעיני.

אני דוחה את התאוריה אשר הציג מומחה ההגנה, שכן תאוריה זו אינה עולה בקנה אחד עם שתי עדויות ע.ת 2 + ע.ת 3 המעידות על מופע אדום בכיוון הנסיעה שלהן + מופע אדום למכוניות שבנתיב מימין להן. עדויות אלה אמינות לחלוטין בעיני, נעדרות כל אינטרס ומשקפות את המציאות.

עובדתית רכבים שמימין להן לא היו מעורבים בתאונה עם אוטובוס שלכאורה אמור היה לחצות את נתיבן. עובדה זו מחזקת עוד את עדות העדות לפיה רכבים אלה לא נסעו כלל והמתינו למופע ירוק יחד איתן.

מכל האמור לעיל, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נכנס לצומת בנסיעה רציפה כאשר בכיוון נסיעתו דלק אור אדום ברמזור.

אני קובע כי הנאשם נכנס לצומת עת אוטובוס נכנס אליה מימינו בחסות אור ירוק שדלק בכיוון נסיעתו.

אני קובע כי ניסיון החמיקה של הנאשם מהאוטובוס (לאחר שלא נתן לו זכות קדימה) הוא אשר גרר את הנאשם לסטייה מנתיבו ולפגיעה ברכב בו נהגה ע.ת 2.

אני קובע כי הנאשם קרם לתאונה באופן המתואר בעובדות כתב האישום וכן גרם לחבלות המתוארות בו לגוף

ולרכוש.

אני מרשיע את הנאשם בביצוע כל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ה, 11 פברואר 2015, במעמד הצדדים